

ut ait ille, inter viburna cupressus. Tacito, Ptolemæo, & Antonino LONDINVM, & LONGIDINVM dicitur, Ammiano LVNDINVM, & AVGVSTA: Stephano in urbibus AINΔONION, Cambrobritannis nostris *Lundayn*, Saxonibus priscis *London-cearce*, *Londonbypz*, *London pyc*, exteris *Londra* & *Londres*, incolis *London*, fabulosis scriptoribus *Troja Nova*, *Dinas Belin*, id est, *Vrbs Belini*, & *Caer Lud*, à Luddo Rege, quem & instaurasse, & denominasse volunt. Sed hæc recentia nomina & origines, una cum Erasmi conjectura, qui à Lindo Rhodiorum deduxit, eorum admiratoribus libenter relinquimus. Ego vero, cum Cæsar & Strabo authores sint, Britannos antiquos *sylvas*, & *nemora*, quæ dejectis arboribus obstruxerant, urbes, sive oppida vocavisse, eosque ejusmodi nemora, Britannica lingua *Lhwn* appellari audiverim: in eam pene concessi opinionem, ut Londinum inde dictum existimaverim, quasi *Vrbs* per excellentiam, vel *Vrbs memorosa*. Sin veritas in hoc me fugit, liceat mihi bona cum venia conjicere (nec quis me instantiæ hic infimulet) quod unde celebritatem, inde & appellationem sit consequuta, à navibus scilicet, quas Britanni sua lingua *Lhong* vocant, ita ut Londinium sonet *Navale*, vel *Vrbs Navium*.  
*Dinas*. Urbem enim *Dinas*, unde Latini *Dinum* deflexerunt, nuncupant Britanni. Hinc est quod alicubi LONGIDINVM dicitur, & in Nænia antiquissimi Bardi Britannici *Lhongporth*, id est, *Navium portus*, & hoc ipso vocabulo, Bononia Gallia, quæ Ptolemæo *Gessoriacum Navale*, in Britannico Glossario *Boulung Long* vocatur. Urbes enim plurimæ à navibus nomina tulerunt, uti *Naupactus*, *Naustathmos*, *Nauplia*, *Navalia Augusti*, &c. Sed ex his nulla meliori jure Navalis nomen sibi assumere possit, quam Londinum nostrum. Ab utroque enim elemento urbs est foelicissima, solo læto, & affluentem omnium rerum copia, clivo molliter surgenti, Tamisi adposita, qui placidissimus rerum in orbe nascentium mercator, statim horis Oceani æstibus superbus, alveo tuto, præalto, & navium quamlibet magnarum capacissimo, tantas Orientis & Occidentis opes quotidie invehit, ut cum orbis Christiani Emporiis de secunda palma hodie contendat, stationemque præbeat navibus cum fidissimam, tum pulcherrimam, sylvam interlucantem dicas, tot navium malis, velisque undique obumbratur.

Quis primus fuerit conditor obduxit vetustas, & perpauca sane sunt urbes, quæ suos authores norunt, cum è parvo sensim excreverint. Verum uti alia, ita hæc nostra, fabulosa origine Trojanis se imputavit, Brutum illum Aeneæ magni abnepotem conditorem credit. Quicumque autem condiderit, vitali genio constructam fuisse ipsius fortuna docuit, & antiquitate suspiciendam esse innuit Ammianus Marcellinus, qui suo tempore, ante annos nimirum mille & ducentos, vetustum oppidum appellavit: & cum eo Cornelius Tacitus, qui Neronis tempore copia negotiatorum, & commeatu maxime celebre fuisse prodidit. Hoc solum, illo tempore, ejus gloriæ defuit, quod nec Municipii, nec Colonia nomine insigniretur. Nec certe in rem Romanorum fuisset, si urbs mercimoniis florens Colonia, vel municipii jure

*Britannia.*

frueretur. Præfecturam itaque, ut opinor, constituerunt. Sic enim vocabant oppida in quibus nundinae agebantur, & jus dicebatur, ita tamen ut Magistratus suos non haberent, sed præfecti quotannis in ea mitterentur, qui jus dicerent, quod in publicis negotiis, nempe census, tributorum, vectigalium, militiæ &c. à Rom. Senatu peterent. Hinc est quod Londinum Tacito, Panegyristæ, & Marcellino oppidum solummodo vocetur. Quamvis autem non meliori fuerit conditione, fortuna tamen (si qua alia) ampla, opulenta, & secunda, perpetuo fere tenore sub Romano, Saxonico, & Normannico imperio usa est, vix unquam magnis calamitatibus conflictata. Nerone imperante, cum Britanni libertatem resumere, duce Boadicia, conspirassent, Londinenses neque fletu, neque lachrymis Suetonium Paulinum retinere potuerunt, quin adscitis in auxilium civibus, unde moveret, & urbem nudam hosti relinqueret, qui statim paucos oppressit, quos vel imbellis sexus, vel fessa ætas, vel loci dulcedo detinuerat. Nec minorem à Francis cladem pertulisset, si non præsto fuisset divinum ex improvviso auxilium. Cum enim C. Alectus, C. Carausius Menapiæ civem dolo sustulisset, qui maris nostri inclementia, difficillimis Dio-clesiani in Oriente bellis, & Francis, sociisque navalibus audacissimis fretus, Britannia, Batavia-que reditus intervererat, Augustique titulum (ut nummi ejus hic sapissime eruti demonstrant) sex annos gessisset: Alectum itidem jam tertio anno purpuram in Britannia usurpantem M. Aurelius Asclepiodatus prælio delessit, Franci illi qui pugnae superfuere, Londinum convolantes, jamjam urbem prædaturi erant: nisi Tamisis, qui nunquam Londinensibus defuit, Romanos milites per errorem nebulosi maris à classe abjunctos peropportune intulisset. Illi enim barbaros tota urbe confecerunt, & non solum civibus in cæde hostium dederunt salutem, sed etiam in spectaculo voluptatem. Tunc concidisse produnt Annales nostri L. Gallum ad amniculum, qui urbem fere mediam interluebat, & ab eo *Nantgall* Britannice, *VValbroke* anglice dictum, quod nomen manet in platea, sub qua cloacam esse subterraneam ad expurgandam sordium coluviem accepimus, haud procul à saxo illo *Londonstone*, quod *Miliarium*, fuisse cujusmodi Romæ in foro erat, à quo omnium itinerum fumebatur dimensio, existimamus, cum in media urbe sit, qua in longum procurrit. Nec dum Londinum communitum fuisse credimus. Paulo post tamen Historiæ nostræ Constantinum Maximum rogatu Helenæ matris primum mœnibus è lapide structili, & latere Britannico obsepsisse tradunt, quæ suo ambitu tria plus minus milliaria colligunt: ita ut urbem forma fere quadrata, sed non æquilatera includerent, cum ab Occasu in Ortum longior sit, ab Austro ad Septentriones contractior. Horum mœnium pars quæ Tamisi prætendebatur perpetua fluminis alluvione penitus concidit, ejus reliquias Henrici Secundi tempore apparuisse scripsit, qui tunc vixit, *Fitz-Stephanus*. Reliqua pars superest, ad Septentriones firmior, quæ non multos ante annos opera Iotcelini *Majoris* instaurata repentimam quasi induit ju-ventutem.

Præfe-  
cturæ.

Britanno-  
rum oppi-  
da.

C. Carau-  
sius Pane-  
gyricus  
Constanti-  
o Cæs.  
dictus, &  
falso Ma-  
ximiano  
inscriptus.

Franci  
cæsi.

London-  
stone.  
Milia-  
rium.

Helenæ  
nummi  
sub mœni-  
bus sæpe  
reperi.  
Mœnia.